

Ταῦτα καὶ ἄλλα ἔτι μαρτυρεῖ ἡ Ῥουμανίς πριγκήπισσα περὶ τε τῆς διοικήσεως καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πάλαι ποτὲ διοικητῶν τῆς Δακίας Φαναριωτῶν καὶ ἀξιόπιστος βεβαίως ἡ μαρτυρία, διότι οὔτε Φαναριώτης ἀλλ' οὔτε Ἕλλην εἶναι ὁ μαρτυρῶν. Κατὰ τὴν Κυρίαν Δώραν Ἰσριάδα πρῶτοι οἱ Ἕλληνες ἡγεμόνες συνέστησαν ἐν Δακίᾳ σχολεῖα, τυπογραφίας, ἐθνικὰ θέατρα, ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ἐνίσχυσαν, καὶ τὴν δουλείαν κατήργησαν καὶ τὴν διοίκησιν διοργάνωσαν καὶ νόμους ἐθέσπισαν, νόμους καὶ σήμερον ἔτι ἰσχύοντας. Τοὺς τοιαῦτα πράττοντας ἡγεμόνας ἡ ἱστορία κατατάττει μετὰ τῶν εὐεργετῶν τῶν ἐθνῶν ἀγνώμονας δὲ καλεῖ τοὺς λαοὺς τοὺς παραγνωρίζοντας τὰ τοιαῦτα εὐεργετήματα.

Ἐρ Κατρώ, τῇ 20 Ἀπριλίου 1863.

N. Δ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΡΙ ΤΕΡΑΤΟΣ ΓΑΛΗΣ.

Artificiosa est natura, ὡς εἶπεν ὁ Λατίνος, ἥτις ἀπολείπουσα οὐχὶ σπανίως τὴν ὁδὸν, ἣν πρὸ χιλιᾶδων ἐτῶν ἐχάραξε καὶ ὑπέδειξεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀκολουθεῖ ἰδίᾳ ὅλως ἰδιόρρυθμον καὶ ἀκνόνιστον, οἷον ἐμπαίζουσα τοῖς ἀνθρώποις καὶ ὑποδεικνύουσα τό τε ἀσθενὲς τοῦ πνεύματος αὐτῶν καὶ καθόλου τῶν γνώσεων τῆς ὁσμῆραι ἀνκτυσσομένης ἐπιστήμης. Ἐκ τούτου δὲ βλέπομεν θαυμάζοντας τὰ παντοῖα καὶ ποικίλα τέρατα λεγόμενα παρ' ἅπασι τοῖς ζώοις λογικοῖς τε καὶ ἀλόγοις, ἅτινα οὐκ ἀπεικότως ἴσως ἂν λέγοιντο τῆς φύσεως παιγνιώδεις ἐφευρέσεις. Τοιούτον τέρας νεογνὸν γαλῆς ἀπαντήσαντες κατ' αὐτὰς ἐν τῇ κωμοπόλει ἡμῶν Βυτίνῃ ἐξητάσαμεν ὡς οἷόν τε ἀκριδέστερον αὐτὸ ἐτέχθη δὲ νεκρὸν. Νομίζοντας δὲ ὅτι συντελοῦμεν κατὰ τι εἰς τὴν ἐπιστήμην τὸ καθ' ἡμᾶς, πέμπομεν ὑμῖν ἔχθισιν ὧδε πως ἔχουσιν.

Ἐξωτερικὴ τοῦ τέρατος ἐποψίς.

Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἶναι φυσικωτάτη, φέρουσα τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς, τὰ δύο ὦτα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς μέρῃ ἐπίσης δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τάξει οἱ δύο ἐμπρόσθιοι πόδες, καὶ μέχρι μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ οὐδὲν ὑπερφυσικὸν καὶ βεβιασμένον ὑπάρχει, μόνον δ' ἐπὶ τῆς ῥάχews φαίνεται ποῦς, ὅς ἀπὸ τοῦ μεγέθους καὶ τῶν δέκα δακτύλων, οὗς φέρει, μαρτυρεῖ προδήλως ὅτι εἶναι συνηνωμένοι οἱ δύο ἐμπρόσθιοι πόδες ἐτέρου

σώματος, ὅπερ ἐναργῶς κεχώριται ἀπὸ τοῦ διαφράγματος πρὸς τὰ κάτω, φέρον ἓνα κοινὸν ὀμφαλικὸν λῶρον. Ἐνταῦθα διακρίνονται δύο σώματα, ὧν ἐκάτερον φέρει τοὺς δύο ὀπισθίους πόδας, τὰς κέρκους, ἔδρας καὶ αὐτὰ θήλεος.

Ἀνατομικὴ.

Ἀναταμώντες τὸ νεογνὸν τῆς γαλῆς τοῦτο, εἶδομεν τὴν μὲν κεφαλὴν πλήρη ἐγκεφάλου, τὴν δὲ καρδίαν μίαν, καλῶς ἀνεπτυγμένην, τοὺς πνεύμονας λίαν ἀτελεῖς καὶ μόλις διακρινομένους, ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ τῶν κοιλιῶν ἦπαρ ἱκανὸν, καὶ τέσσαρας νεφροὺς, διπλοῦν πεπτικὸν σωλῆνα ἦν δὲ τὸ μονοσύνθετον τοῦτο γελίδιον θήλεος γένους, καὶ χρώματος λευκοφαίου, ταριχευθὲν δὲ ἐν τάξει ἐναπετέθη εἰς τὸ ἡμέτερον Φαρμακεῖον, τηροῦν ἀκμάζουσαν τὴν φυσικὴν αὐτοῦ θέσιν.

Ἐρ Βυτίνῃ τῇ 15 Ἀπριλίου 1863.

Ὁ Φαρμακοποιὸς Βυτίνης
Δ. Ν. ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Χεῖμαρρος νέων πραγμάτων κατέδρευσεν παραδόξως ἐν ὧρα θέρους, ἀπὸ τῆς παρελθούσης πρώτης Μαΐου, καθ' ἣν ἀφήκαμεν τοὺς ἀνθρώπους ῥοδοστεφεῖς, οἶνοβρεχεῖς καὶ ἀκρομέθυσους, ἀμυρμένους καὶ ἀγροδικίτους. Ὅποια καταφορὰ ἀλλαπαλλήλων συμβάντων! Ἐνταῦθα μὲν λύπη . . . καὶ τὴν λύπην κατεσίγασεν ἡ βαρύγδουπος τοῦ κόσμου τύρβη, ἐκεῖ δ' ἐορτὴ καὶ πανηγυρίς . . . καὶ ἡ ἐορτὴ ἐλησμονήθη, τῆς πανηγύρεως ὁ ἀλλαλαγμὸς ἐσβέσθη ὑπὸ τῆς στεντορείου φωνῆς τῶν καθημερινῶν χρεῶν. Τοιαῦτα τὰ ἐγκόσμια! Περιστάσεις δίκην κυμάτων ἀλλήλας διαδεχόμεναι καὶ εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ τέλος τείνουσαι, γέροντες ὑπὸ νεογνῶν παραγκωνιζόμενοι, ἄνδρες ὑπὸ μαιρακίων ὑποσκελιζόμενοι, τάφος δὲ χαίνων πρὸ τῶν ποδῶν ἀπάντων.

Διὰ τοῦτο κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐορτάζωμεν πάντες τὸ σάββατον τῶν ψυχῶν, νὰ ἐορτάζωμεν δὲ ἐν εὐλαθείᾳ καὶ μετανοίᾳ. Καλλίστη δὲ εἶναι ἡ συνήθεια τῆς ἐπιτοπίου εἰς τὸν τάφον τῶν οἰκείων μεταβάσεως ἢ συρρόῃ τῶν ζώντων παρὰ τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων ἐνισχύει τὴν πρὸς τὸν θεὸν πίστιν καὶ τὴν πρὸς τὸν θάνατον ἀδιαφορίαν, προσμίσγουσα τὴν καρδίαν τῶν ἐν τῇ γῇ πρὸς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνεώτων. Διὰ τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ τηρεῖται ἀπαραιμῶτως ἡ καθιερωμένη εἰς τοὺς τεθνεώτας ἐορτὴ, λαμπρὸν δὲ θέαμα παρέχουσιν αἱ νεκροπόλεις μυριάδων ἀνθρώπων ἐνώπιον μυριάδων ἰτεῶν καὶ κυπαρίσσων γονυπετούντων.